

Advies nr 29/2012 van 12 september 2012

Betreft: Adviesaanvraag betreffende een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap over het opstarten van een gemeenschappelijk initiatief om gegevens te delen en over het gemeenschappelijk beheer van dit initiatief (CO-A-2012-034)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de Minister-President van de Franse Gemeenschap van België en van het Waalse Gewest ontvangen op 24/07/2012;

Gelet op het verslag van de heer Stefan Verschuere, Ondervoorzitter en de heer Eric Gheur;

Brengt op 12 september 2012 het volgend advies uit:

I. ONDERWERP VAN DE AANVRAAG

1. Het doel van dit ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap - dat aan de Commissie voor advies is voorgelegd - dat handelt over de opstart van een gemeenschappelijk initiatief inzake het delen van gegevens en het gemeenschappelijk beheer ervan, is de omkadering van dit gemeenschappelijk initiatief dat door de beide partijen werd ontwikkeld met de bedoeling authentieke gegevens te delen en het gemeenschappelijke beheer van dit initiatief te formaliseren.
2. Dit samenwerkingsakkoord wil een mechanisme invoeren om authentieke bronnen en de daaruit ontstane gegevensbanken te kunnen aanwijzen die voor alle of een deel van de gegevens die ze bevatten als referentie zullen dienen ten behoeve van andere besturen. Het strekt tevens tot de oprichting van een kruispuntbank voor gegevensuitwisseling en een *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles*.
3. Na een eerste lezing op 19 juli 2012 keurden de Waalse Regering en de Regering van de Waals-Brusselse Federatie dit ontwerp van akkoord goed.

II. CONTEXT VAN DE AANVRAAG

4. Het Plan voor administratieve vereenvoudiging en e-government¹, goedgekeurd door de Regeringen van het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap op 25 februari 2010 schuift de vereenvoudiging en dematerialisatie van de gegevensverzameling en -deling als een belangrijk werkterrein naar voor.
5. Die beslissing komt met name tegemoet aan meerdere internationale referentiedocumenten ter ondersteuning van dit initiatief:
 - In 2008 werden in een studie van de OESO over het elektronisch bestuur in België² deze acties voorgesteld, "« *les autorités gouvernementales belges devraient songer à renforcer les synergies autour d'une vision centrale et d'un ensemble d'objectifs stratégiques communs. La coopération opérationnelle en matière d'administration électronique s'est avérée bénéfique...*» (Vrije vertaling: de Belgische gouvernementele overheden zouden moeten overwegen om de synergieën rond een centrale visie en gemeenschappelijke strategische doelstellingen te verstevigen) en «*pour assurer le fonctionnement des services de bout en bout, il faut que*

¹ http://easi.wallonie.be/servlet/Repository/Plan_Ensemble_Simplifications.PDF?IDR=11335

² <http://www.oecd.org/governance/publicsectorinnovationande-government/42350722.pdf>

l'ensemble des autorités gouvernementales parviennent à une plate-forme générale commune s'agissant du cadre juridique et réglementaire de l'administration électronique, de son développement, de sa mise en œuvre et de son utilisation »

(Vrije vertaling: om de werking van de diensten van begin tot eind te verzekeren, moeten alle gouvernementele overheden streven naar een gemeenschappelijk algemeen platform dat betrekking heeft op het juridisch en reglementair kader voor elektronisch bestuur, met name de ontwikkeling, invoering en gebruik ervan).

En om de ingezette capaciteit te versterken : *«un cadre institutionnel ou d'organisation virtuelle pour une entité indépendante (comme par exemple au Pays-Bas) est une solution possible »*. (Vrije vertaling: een mogelijk oplossing is een virtueel institutioneel of organisatorisch kader voor een onafhankelijke entiteit (zoals bijvoorbeeld in Nederland).

- In 2009 preciseert de Verklaring van de *5th Ministerial Conference eGovernment van Malmö*³ met name onder haar randnummers 11 en 17 dat *«améliorer la disponibilité de l'information au sein des secteurs publics en vue de sa réutilisation »* et *« réduire les charges administratives pour les citoyens et les entreprises »*. (Vrije vertaling: de beschikbaarheid van de informatie binnen de openbare overheid moet verbeteren dit met het oog op het hergebruik ervan" en "de administratieve belasting voor de burgers en ondernemingen moet verminderen) (geen officiële vertaling beschikbaar), om vervolgens onder punt 23 te besluiten dat deze verschillende elementen tot 2015 aan de politieke prioriteiten zouden moeten worden toegevoegd.

6. Het is in die context dat de Waalse Regering op 1 juli 2010 de voorgestelde modaliteiten goedkeurde om doelstelling 5 van het plan voor administratieve vereenvoudiging en eGovernment 2010-2014 te realiseren. Het specifieke project "Waalse Kruispuntbank" is een van de speerpunten van dat plan.
7. Op 14 juli 2011 nam de Waalse Regering akte van de oriëntatienota over de invoering van een Franstalige Kruispuntbank van authentieke bronnen en van hun wettelijk kader voor Wallonië, de Franse Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie en gaf aan de Minister-president de opdracht om over die oriëntatienota het advies in te winnen van de Regering van de Franse Gemeenschap en van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en van diverse adviesgevende instellingen.

³ <http://www.egov2009.se/wp-content/uploads/Ministerial-Declaration-on-eGovernment.pdf>

8. Op 17 november 2011 betuigde de Regering van de Federatie Wallonië-Brussel formeel haar instemming met het project "Kruispuntbank Wallonië-Brussel" zoals bedoeld in de oriëntatienota die aan de Regering werd voorgelegd, waarbij ze – als garantie op succes - haar voorkeur uitsprak voor een progressieve aanpak van het project.
9. Op 24 november 2011, bekrachtigde de Waalse Regering de definitieve oriëntatienota inzake het project van een Kruispuntbank om gegevens te delen
10. Ook werd DTIC en ETNIC om een gezamenlijk advies verzocht over hoe de technische noden voor de exploitatie en uitwerking van de Kruispuntbank operationeel moeten worden.
11. Overeenkomstig die beslissing en in afwachting van een duurzamere structuur, werd binnen het Commissariaat EAIS-WAL (E-Administration et Simplification) een cel "gegevensdeling" opgericht, bestaande uit 5 personen, die belast is met het opzetten van een "Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling" en de eerste Waalse of communautaire authentieke bronnen.
12. Deze tijdelijke cel, die bestaat uit een minimale ploeg die nodig is om dit project te kunnen uitvoeren, zal als volgt samengesteld zijn:
 - overplaatsing naar deze cel van de projectleider "gegevensdeling" momenteel werkzaam binnen het Commissariaat EASI-WAL;
 - aanwerving van een coördinator voor gegevensdeling;
 - aanwerving van een projectleider "authentieke bronnen";
 - aanwerving van een "entreprise-architect"
 - aanwerving van een "beveiligingsconsulent".
13. Op 16 februari 2012, homologeerde de Waalse Regering het voorstel van de selectiecommissie voor de plaatsen van coördinator voor gegevensdeling en deze van projectleider "authentieke bronnen". Ook gaf ze haar akkoord voor de twee nieuwe functieprofielen (projectleider architectuur en procesmodellering" en een projectleider "platform voor gegevensuitwisseling")
14. Op 4 april 2012 legden DTIC en ETNIC een gezamenlijk voorstel neer over de technische werkwijze die hoofdzakelijk betrekking hebben op de ontwikkeling en exploitatie van de Kruispuntbank.
15. Er werd ook beslist om alle betrokken Waalse overheidsbesturen en -instellingen en de Federatie Wallonië-Brussel regelmatig te informeren over de voortgang van het project en bij de belangrijkste fases van de inwerkingstelling te betrekken.

III. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

A. Voorafgaande opmerkingen

16. Vooreerst stelt de Commissie voor dat de memorie van toelichting verwijst naar de eerbiediging van de vereisten van de privacywet eerder dan enkel aan de eerbiediging van de principes van de privacywet.
17. Vooraleer de Commissie het ontwerp van samenwerkingsakkoord dat voor advies voorligt, begint te onderzoeken, is het aangewezen om de verschillende algemene beginsels inzake verwerking van persoonsgegevens in herinnering te brengen.

1. *Verenigbaarheidsbeginsel van de verweking*

18. Aangezien het ontwerp van samenwerkingsakkoord, dat voor advies van de Commissie voorligt, persoonsgegevens wenst her te gebruiken voor andere doeleinden dan deze waarvoor de gegevens werden ingezameld, is het krachtens artikel 4, §1, 2° van de WVP noodzakelijk dat de nieuwe doeleinden op hun verenigbaarheid onderzocht worden. De Commissie acht het daarom nuttig om de beginsels inzake verdere verwerking kort te herhalen.
19. Artikel 4 WVP vereist dat de persoonsgegevens worden verzameld voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden zodanig dat de belangen van de betrokken personen niet disproportioneel aangetast worden. Eens de doeleinden zijn bepaald, vormen zij het kader waarbinnen de diverse verrichtingen van een verwerking kunnen plaatsvinden aangezien alleen die verrichtingen mogen worden verricht die verenigbaar zijn met de doeleinden waarvoor de gegevens werden ingezameld. Bij het onderzoek naar de verenigbaarheid wordt rekening gehouden met alle relevante factoren, met name met de redelijke en voorspelbare verwachtingen van de betrokken persoon en met de wettelijke en reglementaire bepalingen. Iedere wettelijke bepaling moet evenwel tegemoetkomen aan de gebruikelijke vereisten inzake kwaliteit en voorspelbaarheid. Bijgevolg moeten de betrokken personen en de instellingen die erop toezien dat de reglementering inzake bescherming van persoonsgegevens wordt nageleefd, bij de lezing van de wettelijke bepalingen de verschillende verrichtingen van een verwerking die op grond van de ingewonnen gegevens zullen gebeuren, redelijkerwijze kunnen voorspellen. De WVP-verplichtingen inzake voorspelbaarheid vereisen dat de voorwaarden en modaliteiten van een gegevensverwerking helder worden omschreven (type gegevens, categorieën van

betrokken personen, precieze vaststelling van de ontvangers en personen die een toegangsrecht hebben, voorwaarden die de verschillende soorten verwerkingen rechtvaardigen, bewaartermijn).

20. De Commissie herinnert er ook aan dat de Richtlijn 95/46/EG⁴ en de WVP slechts voorziet in één uitzondering op het algemeen verbod voor het verrichten van een verdere gegevensverwerking die onverenigbaar met de doeleinden waarvoor die gegevens oorspronkelijk werden verzameld, namelijk de verdere verwerking voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden. Bovendien verplicht de Richtlijn 95/46/EG de Lidstaten om te voorzien in specifieke garanties voor de verdere verwerking van persoonsgegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden. De bepalingen van hoofdstuk II van het KB van 13 februari 2001 vormen de specifieke garanties die België voor dit doel heeft ingevoerd.
21. Op dit punt stelt de Commissie vast dat artikel 4, §2 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord stelt dat : *« un traitement ultérieur à des fins historiques, statistiques ou scientifiques n'est pas réputé incompatible lorsqu'il est effectué conformément aux conditions fixées par le Gouvernement wallon et le Gouvernement de la Communauté française, de commun accord, et après avis de la Commission vie privée Wallonie-Bruxelles »*. (Vrije vertaling: een verdere verwerking voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden niet onverenigbaar is als ze wordt verricht overeenkomstig de voorwaarden, vastgesteld in gemeenschappelijke akkoord door de Waalse Regering en de Regering van de Franse Gemeenschap en na advies van de Privacycommissie Wallonië-Brussel). Dit is juridisch niet relevant en er bestaat reëel gevaar dat de Raad van State dit besluit van de Regering tot uitvoering van die maatregel vernietigt. Inderdaad, om een verdere verwerking te realiseren voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden moeten de voorwaarden, bedoeld in hoofdstuk II van het KB van 13 februari 2001, geëerbiedigd worden.

2. Verwerking van de bijzondere categorieën gegevens bedoeld onder de artikelen 6 tot 8 van de WVP

22. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord bevat geen enkel artikel dat meer specifiek handelt over de verwerking van gevoelige gegevens bedoeld onder de artikelen 6 tot 8 WVP. Het is

⁴ Noteer dat het voorstel van verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens en het vrije verkeer van die gegevens (algemene verordening inzake gegevensbescherming) niet langer in deze uitzondering voorziet.

om die reden dat de Commissie het ook nuttig acht om de voorwaarden voor een dergelijke verwerking nogmaals aan te halen.

23. Artikel 6 van de WVP heeft betrekking op de raciale of etnische origine, politieke opvattingen, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, het lidmaatschap van een vakbond, of het seksuele leven.
24. Artikel 7 van de WVP heeft betrekking op de persoonsgegevens betreffende de gezondheid, nl. : *"persoonsgegevens die de gezondheid betreffen : alle gegevens van persoonlijke aard waaruit informatie kan worden afgeleid omtrent de vroegere, huidige of toekomstige fysieke of psychische gezondheidstoestand van de natuurlijke persoon die is of kan worden geïdentificeerd, met uitzondering van de louter administratieve of boekhoudkundige gegevens betreffende de geneeskundige behandelingen of verzorging"*⁵. Het is aangewezen om de term "gegevens betreffende de gezondheid" breed te interpreteren zodat ze die ook betrekking heeft op alle aspecten, zowel de fysieke als psychische, van de gezondheid van een persoon.
25. Artikel 8 van de WVP slaat op de 'gerechtelijke gegevens' die worden omschreven als persoonsgegevens *"inzake geschillen voorgelegd aan hoven en rechtbanken alsook aan administratieve gerechten, inzake verdenkingen, vervolgingen of veroordelingen met betrekking tot misdrijven, of inzake administratieve sancties of veiligheidsmaatregelen"*.
26. De verwerking van gevoelige gegevens is in principe verboden behoudens de uitzonderingen opgesomd onder de artikelen 6 tot 8 van de WVP en onder de bijkomende opgelegde voorwaarden, vermeld onder de artikelen 25 tot 27 van het uitvoeringsbesluit van 13 februari 2001.
27. Gelet op het bijzonder juridisch stelsel die de WVP aan de gegevens verleent, verzoekt de Commissie de aanvrager om daarnaar te verwijzen in zijn ontwerp.

3. Rechten van betrokken personen

28. De WVP biedt aan de betrokken personen een recht op informatie, een recht op toegang, recht op verbetering en verzet evenals een recht om niet onderworpen te zijn aan geautomatiseerde beslissing (artikel 9 tot 12 van WVP).

⁵ Artikel 3, §1, 9° van de wet van 21 augustus 2008 betreffende de oprichting en organisatie van het e-Healthplatform, B.S. 13 oktober 2008.

29. De Commissie wil de aandacht erop vestigen dat die rechten moeten worden geëerbiedigd en uitgevoerd met naleving van de procedures bedoeld onder de artikelen 9 tot 12 WVP en de artikelen 28 tot 35 van het KB van 13 februari 2001. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord moet deze dus naleven.

B. Onderzoek van het ontwerp van samenwerkingsakkoord uitgaande van de WVP

30. Vanuit het gezichtspunt van de bescherming van persoonsgegevens in het kader van een elektronische uitwisseling moet dit initiatief worden aangemoedigd. Momenteel kan inderdaad worden gesteld dat er geen grondige controle bestaat van de elektronische gegevensuitwisseling tussen de overheden van de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest.
31. Binnen de Commissie bestaat er inderdaad geen sectoraal comité dat specifieke bevoegd is uitspraken te doen over de al dan niet toelaatbaarheid van de geplande elektronische uitwisseling tussen de overheden van de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest (machtigingssysteem). Dit betekent evenwel niet dat de betrokken diensten vrij mogen handelen. Zij moeten hoe dan ook de WVP eerbiedigen. De bescherming van de privacy, en vooral de verwerking van persoonsgegevens, betekent inderdaad dat geval per geval moet worden nagegaan of de doeleinden waarvoor men de gegevens wil verkrijgen, verenigbaar zijn met de doeleinden waarvoor de gegevens oorspronkelijk werden ingezameld en of de gegevens, uitgaande van het doeleinde waarvoor de mededeling wordt gevraagd, proportioneel zijn.
32. Het klopt dat de WVP aan de betrokken instellingen de mogelijkheid biedt om het advies in te winnen van de Commissie over de elektronische uitwisseling van de bedoelde gegevens maar een advies heeft evenwel niet dezelfde juridische waarde als een machtigingsbesluit.
33. Om nu te verhelpen aan die lacune in de wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens, voorziet het ontwerp van samenwerkingsakkoord in de oprichting van een "*Commission vie privée Wallonie-Bruxelles*" die de gegevensdoorgiften vanuit de gewestelijke en communautaire authentieke bronnen moet regelen. Die gegevensdoorgiften zullen worden verricht via de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling. Naar analogie van de sectorale comités, opgericht binnen de Commissie, zal zij een machtiging verlenen voor iedere uitwisseling van persoonsgegevens tussen authentieke gegevensbronnen of gegevensbanken van authentieke bronnen. Het is binnen dit kader dat die Commissie erop zal toezien dat de WVP wordt nageleefd (artikel 23 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord). Volgens het Grondwettelijk hof is de wet van 8 december 1992

inderdaad "de algemene federale regelgeving die als minimumregeling geldt in welke aangelegenheid ook"⁶.

34. Voor zover dit ontwerp van samenwerkingsakkoord een lacune opvult die aanzienlijke repercussies heeft voor de persoonsgegevensverwerking, kan dit initiatief alleen maar gunstig onthaald worden. In voorliggend advies wordt evenwel over de samenstelling en de werking van de "*Commission vie privée Wallonie-Bruxelles*" enig voorbehoud gemaakt.
35. En tot slot, is de oprichting van een Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling eveneens een initiatief om toe te juichen hoewel de Commissie bepaalde aanpassingen/verbeteringen voorstelt aan het ontwerp dat haar voor advies werd voorgelegd.

B.1. Aangaande het gekozen juridisch instrument

36. Het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap opteerden voor een samenwerkingsakkoord om dit gemeenschappelijk initiatief inzake gegevensuitwisseling uit te werken evenals en het beheer van dit initiatief binnen de toekomstige "Service général de simplification administrative" (SFSA) (Algemene dienst voor administratieve vereenvoudiging).
37. Artikel 22 van de Grondwet bepaalt: "*Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald. De wet, het decreet of de in artikel 134 (Brusselse ordonnantie) bedoelde regel waarborgen de bescherming van dat recht*".
38. Het Grondwettelijk Hof en de Raad van State, afdeling wetgeving, hebben duidelijk aangegeven dat artikel 22 van de Grondwet in zijn letterlijke betekenis moet worden begrepen: uitzonderingen op het recht op eerbiediging van het privéleven kunnen alleen worden bepaald door een wet - in de betekenis van een regelgevend handeling - die door een parlementaire vergadering gecontroleerd wordt en niet door een uitvoerende macht.
39. Deze bepaling biedt dus aan iedere burger de garantie dat er geen inmenging zal zijn op zijn recht op eerbiediging van zijn privéleven tenzij krachtens de regels die werden goedgekeurd door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel op voorwaarde dat de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van

⁶ Grondwettelijke Hof, arrest nr. 162/2004 van 20 oktober 2004, arrest nr. 16/2005 van 19 januari 2005, B.5.2. en arrest nr. 15/2008 van 14 februari 2008.

maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgelegd⁷.

40. De Commissie herinnert er overigens aan dat de communautaire of gewestelijke wetgever de basisprincipes van de WVP moet naleven⁸.
41. Artikel 77 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980⁹ tot hervorming van de instellingen geeft de Regering van de Franse Gemeenschap en de Waalse Regering de mogelijkheid om hun wederzijdse samenwerking te regelen evenals hun diensten en om gemeenschappelijke zittingen en diensten te organiseren.
42. Krachtens artikel 92bis van de bijzondere wet van 1980¹⁰ tot hervorming der instellingen kunnen de Gemeenschappen en de Gewesten samenwerkingsakkoorden sluiten die onder meer betrekking hebben op de gezamenlijke oprichting en het gezamenlijk beheer van gemeenschappelijke diensten en instellingen, op het gezamenlijk uitoefenen van eigen bevoegdheden, of op de gemeenschappelijke ontwikkeling van initiatieven. Dit artikel verduidelijkt daarnaast ook dat: *“de akkoorden die betrekking hebben op de aangelegenheden die bij decreet worden geregeld, alsmede de akkoorden die de Gemeenschap of het Gewest zouden kunnen bezwaren of Belgen persoonlijk zouden kunnen binden, eerst gevolg hebben nadat zij instemming hebben verkregen bij decreet”*.
43. Gelet op wat voorafgaat, is de Commissie van oordeel dat het **artikel 22 van de Grondwet is nageleefd voor wat het gekozen juridisch instrument betreft** op voorwaarde dat het toepassingsgebied van dit instrument in overeenstemming is met de WVP.

B.2. Aangaande de authentieke bronnen en de gegevensbanken die daaruit zijn ontstaan

44. De memorie van toelichting verduidelijkt dat alleen een decreet gegevensbanken kan oprichten die uit de authentieke bronnen zijn voortgekomen. De Commissie juicht dit initiatief toe dat artikel 22 van de Grondwet eerbiedigt.

⁷ Zie bijvoorbeeld het advies van de Raad van State, nr. 45 540/1/2/3/4 van 15 en 17 december 2008.

⁸ C.c., 14 februari 2008, arrest n°15/2008, B.21 ; H. Buyssens, W. Debeuckelaere, T. Gombeer, F. Korkmazer, H. Lamon, T. Lysens, B. Peeters, N. Plets, V. Sagaert, I. Samoy, Ph. Traest, K. Van den Langenbergh, A. Van Oevelen en A. Van Regenmortel, CBR Jaarboek 2008-2009, Antwerpen, Intersentia, 2009, pp. 116 ev.

⁹ B.S. 15 augustus 1980

¹⁰ O.c.

45. Artikel 7 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord bepaalt in §1 dat: *« le Gouvernement wallon et le Gouvernement de la Communauté française désignent, selon une procédure qu'ils déterminent de commun accord, les sources authentiques qui sont appelées à être des sources de référence pour les données qu'elles traitent, parmi les bases de données gérées par des autorités publiques qui collectent et mettent à jour des données »*. (Vrije vertaling: de Waalse Regering en de Regering van de Franse Gemeenschap duiden onder de gegevensbanken die de overheden beheren en die de gegevens inzamelen en bijwerken, de authentieke bronnen aan die als referentiebron kunnen dienen voor de gegevens die zij verwerken, volgens een procedure die zij in gemeenschappelijk akkoord vaststellen).
46. Het principe van de **“authentiek bron”** is nauw verbonden met het principe van de **eenmalige gegevensinzameling**, ingevoerd door de artikelen 6 en 8 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord.
47. De Commissie staat zeer positief tegenover de invoering van deze principes en herinnert eraan dat zij op 23 mei 2012 een aanbeveling 09/2012 goedkeurde waarin de richtlijnen ter zake zijn opgenomen en ze verzoekt de aanvrager bijgevolg daarnaar te refereren.
48. Deze twee principes bestaan er dus in om gegevens eenmalig in te winnen bij de burgers en ondernemingen¹¹ om ze vervolgens op te slaan in authentieke bronnen die door de overheden worden beheerd en ze open te stellen voor andere (openbare) instellingen. Dit om te vermijden dat een overheid aan burgers/ondernemingen gegevens opvragen die reeds bij een andere openbare instelling gekend zijn¹². Hiermee is het verplicht om rechtstreeks de authentieke bron te raadplegen.
49. De Commissie stelt zich op dit punt vragen over de huidige omkadering van de mededelingen als het bronnen of de gebruikers betreffen uit de privésector (scholen, beroepsverenigingen;...).
50. De authentieke bronnen nemen dus samen met de dienstenintegrators¹³ een cruciale plaats in binnen het kader van het e-government en de regelgeving ervan¹⁴.

¹¹ De Commissie vestigt er volledigheidshalve de aandacht op dat er ook authentieke bronnen bestaan met informatie die de overheden zelf hebben gecreëerd en die dus niet werd opgevraagd bij de burgers/ondernemingen.

¹² Zie de aanbeveling uit eigen beweging nr. 09/2012 van 23 mei 2012 in verband met authentieke gegevensbronnen in de overheidssector, www.privacycommission.be.

¹³ Zie de aanbeveling uit eigen beweging nr. 03/2009 van 1 juli 2009 in verband met de integratoren in de overheidssector.

¹⁴ Als voorbeeld:

- Artikel 2, 2°, artikelen 3 en 4 van het Vlaams Decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*;

51. De Commissie is van oordeel dat authentieke bronnen, gelet op hun sleutelpositie, potentieel een grote impact kunnen hebben op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van iedere burger en dat er bij de gegevensverwerkingen die in het kader van een authentieke bron plaatsvinden aldus moet over gewaakt worden dat de WVP strikt wordt nageleefd.
52. Het valt bij de Commissie in goede aarde dat de aandacht wordt gevestigd op het **finaliteitsbeginsel** in artikel 7 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord. De memorie van toelichting verduidelijkt bij dit artikel het volgende: «L'exposé des motifs de cet article précise que « *les finalités poursuivies par la source authentique de données ou la banque de données issues de sources authentiques (c'est-à-dire les raisons de son existence et les objectifs qu'elle poursuit) doivent également être explicites afin de vérifier si les finalités poursuivies par les administrations qui veulent accéder à son contenu sont bien compatibles avec les finalités initiales* ». (Vrije vertaling: de doeleinden die de authentieke gegevensbron of de gegevensbank die daaruit is ontstaan, nastreven (meer bepaald de redenen van haar bestaan en de doelstellingen die zij wil bereiken) moeten eveneens uitdrukkelijk omschreven zijn om te kunnen nagaan of de nagestreefde doeleinden van de besturen die deze bronnen en gegevensbanken willen raadplegen, wel verenigbaar zijn met de initiële doeleinden).
53. De Commissie verduidelijkt hierover evenwel dat het finaliteitsbeginsel niet noodzakelijk impliceert dat reeds bij de oprichting van de authentieke bron een exhaustieve opsomming moet worden gegeven van de doeleinden waarvoor de gegevens in de toekomst zullen aangewend worden. Dit beginsel betekent wel dat indien er in een later stadium verwerkingen voor 'nieuwe' doeleinden plaatsvinden, steeds moet getoetst worden of deze finaliteiten verenigbaar zijn met de oorspronkelijke doeleinden en er zal hierbij dan rekening moeten worden gehouden met alle relevante factoren ¹⁵.
54. De Commissie herinnert er ook aan dat de authentieke bron – eventueel met de tussenkomst van een kruispuntbank voor gegevensuitwisseling – de naleving van het **proportionaliteitsbeginsel** moet garanderen. Het is inderdaad zo dat er uitsluitend

- Artikel 3, §1, (b), 2de lid van het samenwerkingsakkoord van 28 september 2006 dat het principe erkent van de eenmalige inzameling en het maximale hergebruik van gegevens door gebruik te maken van authentieke gegevensbronnen (Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse, de Franse en de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie *betreffende de principes voor een geïntegreerd e-government en de bouw, het gebruik en beheer van ontwikkelingen en diensten van een geïntegreerd e-government*) (BS 19/10/2006).

¹⁵ Punt 10, aanbeveling uit eigen beweging nr.09/2012 van 23 mei 2012, *op.cit.*

relevante en niet overmatige¹⁶ gegevens mogen worden ingewonnen, bewaard en doorgegeven.

55. De Commissie is van oordeel dat de **nauwkeurigheid van de gegevens** in een authentieke bron een cruciaal element betreft. Indien er zich in de authentieke bron foutieve gegevens bevinden zullen deze snel overal verspreid worden en allerlei gegevensverwerkingen binnen de overheidssector "besmetten". Dit wordt ook wel "rondpompen van vervuiling" genoemd¹⁷. Een dergelijk scenario moet absoluut worden vermeden.

56. Om de **kwaliteit van de gegevens** te verzekeren bepaalt het ontwerp van samenwerkingsakkoord het volgende:

- **In artikel 7** dat de lijst van gegevens uit de authentieke bron of de gegevensbank die daaruit is ontstaan uitdrukkelijk worden omschreven in een aanwijzingsbesluit,
- **In artikel 8,§1** een gebruiksverplichting dat stelt dat « *les autorités publiques qui sont autorisées à consulter des données mises à disposition par une source authentique ou une banque de données issues de sources authentiques, ne peuvent plus réclamer directement ces données aux citoyens, entreprises, organismes ou institutions concernés est la garantie d'une bonne qualité de données. Ce qui est une garantie d'une bonne qualité de données* ». (Vrije vertaling: de overheden die gemachtigd zijn om de gegevens te raadplegen uit een authentieke bron of gegevensbank die daaruit is ontstaan, die gegevens niet langer rechtstreeks mogen opvragen bij de betrokken burgers, ondernemingen, instanties of instellingen. Dit garandeert een goede kwaliteit van de gegevens).
- **In artikel 9,§ 1** de mogelijkheid voor de betrokken personen om via elektronische weg te verzoeken zijn persoonsgegevens te verbeteren als die gegevens onnauwkeurig, onvolledig of onjuist zijn,
- **In artikel 10, §1** dat « *le gestionnaire de sources authentiques ou de banque de données issues de sources authentiques* [assure à tout moment la qualité des données] ». (Vrije vertaling: de beheerder van de authentieke bronnen of de daaruit ontstane gegevensbanken staat ten alle tijde in voor de kwaliteit van de gegevens).
- **In artikel 10, §2** dat « *si le destinataire des données constate que les données sont imprécises, incomplètes ou inexactes, il est tenu de le communiquer immédiatement au gestionnaire de sources authentiques, ou à celui de la Banque de*

¹⁶ Punt 13 en volgende, aanbeveling uit eigen beweging nr.09/2012 van 23 mei 2012, *op.cit.*

¹⁷ G. Overkleef-Verburg, "Basisregistraties en rechtsbescherming. Over de dualisering van de bestuurlijke rechtsbetrekking", Nederlands Tijdschrift voor Bestuursrecht 2009, p. 80.

données issues de sources authentiques, qui a l'obligation d'y donner suite ». (Vrije vertaling: indien de ontvanger van de gegevens vaststelt dat de gegevens onnauwkeurig, onvolledig, of onjuist zijn, hij dit onmiddellijk moet meedelen aan de beheerder van de authentieke bronnen, of aan de persoon die de daaruit ontstane gegevensbank beheert, en verplicht is daaraan gevolg te geven).

- **In artikel 13** dat de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling de informatie bijwerkt overeenkomstig de regels vastgesteld door de externe authentieke gegevensbronnen.

57. Bovendien blijkt uit de bijkomende informatie die de aanvrager verstrekke dat ook een **kwaliteitslabelprincipe** werd ingevoerd dat een waarborg is voor de kwaliteit van de authentieke bronnen. De Commissie kan daar alleen maar verheugd over zijn maar wenst dat er exhaustieve en precieze criteria worden opgesteld en dat de instantie die kwaliteitslabels toekent onafhankelijke waarborgen kan aanbieden. Deze criteria moeten rekening houden met meerdere factoren, meer bepaald de kwaliteitsgarantie van gegevens, en indien noodzakelijk met de update en met het niveau van de diensten (beschikbaarheid van de gegevens).
58. De Commissie betreurt het evenwel dat in het ontwerp van samenwerkingsakkoord niet werd voorzien in het bijhouden van de historiek van de gegevens aangezien dit noodzakelijk is gelet op de ingeroepen doeleinden. Zij raadt overigens aan om "cross-controls" (kruising met andere gegevensbanken) uit te voeren zodat fouten kunnen worden opgespoord¹⁸. En om te vermijden dat er negatieve gevolgen voortvloeien uit het "monopolie" van de authentieke bron, stelt de Commissie voor om in de artikelen 7, §, 1, 4de lid en 7, §2, 4de lid van het ontwerp van samenwerkingsakkoord nauwkeurig te omschrijven dat de gemachtigde overheden gratis toegang hebben tot de gegevens.
59. De Commissie stelt eveneens met voldoening vast dat het **transparantiebeginsel (informatieverplichting)** bedoeld onder artikel 9 en 10 van de WVP en hoofdstuk IV van het koninklijk besluit ter uitvoering van de WVP) ook is opgenomen in het ontwerp van samenwerkingsakkoord, meer bepaald in zijn **artikel 8, §2 en §3**. De Commissie preciseert dat die informatieplicht toebehoort aan de verantwoordelijke voor de verwerking (gebruiker van de gegevens) en dat die verplichting nu kan worden verwezenlijkt door de bron.

¹⁸ Zie de aanbeveling uit eigen beweging nr. 09/2012 van 23 mei 2012, o. c. (punt 10).

60. De Commissie vestigt de aandacht van de aanvrager op het feit dat er verwarring bestaat tussen de transparantie voor de "utilisateurs" en de transparantie ten opzichte van de "usagers" (betrokken personen zoals bedoeld in de WVP).
61. **Artikel 9** van het ontwerp van samenwerkingsakkoord omschrijft heel precies hoe de betrokken personen hun **recht op toegang** kunnen uitoefenen. De Commissie apprecieert de **transparantie** die naar voorbeeld van artikel 6, §3, tweede lid van de wet van 19 juli 1991¹⁹, in het belang van de burger wordt opgelegd. De transparantieplicht mag echter niet met zich meebrengen dat de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling voor dit doel een centrale gegevensbank ontwikkelt waarin potentieel gevoelige informatie wordt opgeslagen waardoor er bijgevolg risico's ontstaan voor de privacy. Deze transparantie moet tot stand komen volgens het principe van de cirkels van vertrouwen.
62. **Artikel 10, §1** van het ontwerp van samenwerkingsakkoord bepaalt dat de beheerder van de authentieke bronnen of de daaruit ontstane gegevensbanken ten alle tijde de **beveiliging** van de gegevens moet waarborgen, zowel op technisch als op organisatorisch vlak. De Commissie herinnert er op dit punt aan dat de verantwoordelijke voor de verwerking (authentieke bron of gebruiker) de gepaste beveiligingsmaatregelen moet nemen waarbij hij enerzijds rekening houdt met de stand van de techniek ter zake en de kosten die de uitvoering van die maatregelen met zich mee zullen brengen en anderzijds met de aard van de te beschermen gegevens en de potentiële risico's.
63. De Commissie benadrukt meteen **hoe belangrijk het is dat er een toereikend informatiebeveiligingsbeleid bestaat voor iedere authentieke bron**. Zij verwijst hiervoor vooreerst naar de Referentiemaatregelen voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens. Verder vestigt ze de aandacht op haar aanbeveling nr. 01/2008 van 24 september 2008 met betrekking tot **het toegangs- en gebruikersbeheer in de overheidssector en het principe van de "cirkels van vertrouwen"** dat werd uiteengezet onder de randnummers 13-15 van haar aanbeveling nr. 03/2009 van 1 juli 2009 in verband met integratoren in de overheidssector.
64. In dit verband, herinnert de Commissie eraan dat het noodzakelijk is te voorzien in een tracering van de toegangen om in overeenstemming te zijn met het aansprakelijkheidsbeginsel m.b.t. de toegang tot de persoonsgegevens.

¹⁹ Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

65. De Commissie is ook van oordeel dat iedere authentieke bron moet beschikken over een Consulent inzake informatiebeveiliging.

B.3. De Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling

66. Ter inleiding vestigt de Commissie de aandacht van de aanvrager op het feit dat de term “banque-carrefour de partage de données” (kruispuntbank om gegevens te delen) gehanteerd wordt in de artikelen 22, §1, 1ste lid en 24, §4 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord in plaats van de term “banque-carrefour d’échange de données” (kruispuntbank voor gegevensuitwisseling).

67. **Artikel 11** van het ontwerp van samenwerkingsakkoord stelt een Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling in en omschrijft de opdrachten naar voorbeeld van artikel 2bis van de kruispuntbank van de sociale zekerheid²⁰. De Commissie betreurt dat die bepaling net zoals in het decreet houdende oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator²¹, niet voorziet in de opdracht om duidelijke akkoorden inzake het toegangs- en gebruikersbeheer op te stellen op basis van een taakverdeling tussen de betrokken partijen voor de hiernavolgende punten:

- a) wie verricht welke authenticatie, verificatie en controle, met welke middelen en wie draagt de verantwoordelijkheid;
- b) de manier waarop de resultaten van de uitgevoerde authenticaties, de verificaties en de controles het voorwerp zullen uitmaken van een beveiligde elektronische uitwisseling en dialoog tussen de betrokken partijen;
- Wie moet de vastgestelde logboeken en toegangsafdrucken (loggings) updaten;
- De manier waarop - in het kader van een onderzoek op initiatief van een betrokken partij of controle-instantie of ten gevolge van een klacht - een volledige reconstructie kan plaatsvinden om te weten welke natuurlijke persoon de dienst of een welbepaalde doorgifte betreffende een burger of een bepaalde onderneming heeft gebruikt, wanneer dat gebeurde, via welke kanalen en voor welke doeleinden. Dit is de verantwoordelijkheid van de gebruiker van de gegevens (verantwoordelijke voor de verwerking).

68. Uit de memorie van toelichting kan worden afgeleid dat het doel van de oprichting van een Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling erin bestaat **de gegevensuitwisseling tussen de diverse overheidsactoren te vereenvoudigen en te optimaliseren** (deelnemende

²⁰ Wet van 15 januari 1990 tot oprichting en organisatie van een kruispuntbank van de sociale zekerheid, *B.S.*, 22 februari 1990.

²¹ Decreet van de Vlaamse Raad van 13 juli 2012 houdende oprichtingen en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator, *B.S. 1 augustus 2012*

openbare diensten en andere dienstenintegrators) door vooral het accent te leggen op het gebruik van authentieke gegevens. Hiertoe zal de kruispuntbank vooral de **rol spelen van dienstenintegrator maar ook van gegevensintegrator en derde vertrouwenspersoon**.

69. **Artikel 12, §2** van het ontwerp van samenwerkingsakkoord voorziet in een **gebruiksverplichting van de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling** als tussenstap voor de toegang tot de authentieke bronnen, dit ter vrijwaring van haar centrale en transversale rol bij het delen van gegevens. Dit artikel is geïnspireerd op artikel 11 van de kruispuntbank van de sociale zekerheid. De Commissie is evenwel van mening dat de controleautoriteit het geschiktste communicatiemiddel mag bepalen waarbij rekening wordt gehouden met de omstandigheden en de technische middelen.
70. De Commissie waardeert eveneens het feit dat aan alle overheden die toegang hebben tot de authentieke gegevensbronnen en de daaruit ontstane gegevensbanken de verplichting wordt opgelegd om
- **een lijst op te stellen van de nominatief aangewezen instanties of de aangestelden die krachtens hun bevoegdheden gemachtigd zijn toegang** te hebben tot de identificatiegegevens of er mededeling van te krijgen en ze informatie te verstrekken overeenkomstig artikel 16 §2 van de WVP;
 - de personen die daadwerkelijk belast zijn met de verwerking van de identificatiegegevens een verklaring te laten ondertekenen waarin zij zich ertoe verbinden **de vertrouwelijkheid van de identificatiegegevens te bewaren**²².
71. De Commissie verduidelijkt echter dat deze verplichtingen niet alleen de identificatiegegevens maar ook alle persoonsgegevens moeten dekken.
72. Dit artikel 12 bepaalt verder dat : *« toute autorité publique qui a accès aux sources authentiques de données et aux banques de données issues de sources authentiques désigne, parmi ses membres du personnel ou non, un conseiller en matière de sécurité de l'information et de protection de la vie privée qui remplit notamment la fonction de préposé à la protection des données visé à l'article 17bis de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel »*. (Vrije vertaling - Alle overheden die toegang hebben tot de authentieke bronnen of de daaruit ontstane gegevensbanken wijzen onder hun al dan niet eigen personeelsleden een consultant inzake informatiebeveiliging en gegevensbescherming aan, zoals bedoeld in artikel

²² Dit artikel is overigens geïnspireerd op artikel 4, §6 van de KSZ-wet.

17bis van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens). Hoewel de Commissie het belangrijk acht dat de overheden over een consulent inzake informatiebeveiliging beschikken, wil ze toch preciseren dat de functie van aangestelde voor de gegevensbescherming nog niet het voorwerp uitmaakte van een koninklijk besluit waarin het statuut en de opdrachten ervan worden vastgesteld; dit koninklijk besluit is al meerdere jaren een van de wensen van de Commissie²³.

73. **Artikel 13** van het ontwerp van samenwerkingsakkoord betreft meer in het bijzonder de **opdracht van dienstenintegrator** die aan de Kruispuntbank voor gegevensuitwissing werd toegekend.
74. Het werken via een dienstenintegrator kan een positieve weerslag hebben op de bescherming van het privéleven. Als de dienst goed georganiseerd is, hebben de gebruikers geen of zeer weinig ruimte om de machtiging te misbruiken die hen bijvoorbeeld een toegang toekent aan een authentieke gegevensbron.
75. Het toepassingsgebied van een dienstenintegrator moet duidelijk worden afgebakend en homogeen genoeg zijn zodat de potentiële gebruiker beschikt over een duidelijke gesprekspartner voor een specifiek domein en over een eenduidige toepassing van de regels zodat de maatregelen inzake beveiliging en bescherming van de privacy gewaarborgd zijn²⁴.
76. Dit artikel 13 bepaalt dat in het kader van haar opdracht van dienstenintegrator, de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling een **"blind copy" kan maken van de gegevens die zij ontvangt vanuit externe authentieke bronnen** (waarvan de voorwaarden voor tijdelijke opslag geïnspireerd zijn op de richtlijn van 8 juni 2000 over de elektronische handel, en meer in het bijzonder het artikel 13) aangezien de opdracht hier gelijkaardig is, namelijk het om technische redenen mogelijk maken om documenten te kopiëren met de bedoeling de verdere doorgifte van de informatie efficiënter te laten verlopen. De Commissie vestigt de aandacht van de aanvrager op het feit dat volgens het proportionaliteitsbeginsel uitsluitend de strikt noodzakelijke gegevens voor het doeleinde dat de doorgifte rechtvaardigt, mogen worden opgeslagen en niet langer mogen worden bewaard dan de tijd die nodig is om die doeleinden te verwezenlijken. Het betreft wel degelijk een tijdelijke

²³ Zie meer bepaald, CBPL, Advies 15/2002 van 2 mei 2002 betreffende het ontwerp van koninklijk besluit ter uitvoering van artikel 3, §6, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

²⁴ Zie punt 22 van de Aanbeveling uit eigen beweging nr. 03/2009 van 1 juli 2009 betreffende de dienstenintegrators in de overheidssector.

opslag voor de verwerkingen met een welbepaald doeleinde en niet over een opslag “in geval dat...”.

77. Artikel 13 bepaalt hierover dat er moet **samengewerkt worden met de andere dienstenintegrators** zowel met de federale als deze van het Vlaamse Gewest als blijkt dat die overheden beroep moeten doen op meerdere dienstenintegrators. De Commissie stelt vast dat een eerste stap is gezet om deze samenwerking te organiseren. De Ministerraad gaf inderdaad op 20 juli 2012 haar goedkeuring aan een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de federale, gewestelijke en communautaire besturen om alle initiatieven voor een geïntegreerd e-government te harmoniseren en met elkaar in overeenstemming te brengen. Dit nieuwe samenwerkingsakkoord bepaalt met name de basisbeginselen van het e-government, waaronder de samenwerking tussen dienstenintegrators en de fundamentele elementen die noodzakelijk zijn voor een geïntegreerd e-government.
78. De Commissie stelt de aanvrager voor om in zijn memorie van toelichting uitdrukkelijk naar dit samenwerkingsakkoord te verwijzen.
79. De Commissie wil de aandacht van de aanvrager erop vestigen dat hoewel artikel 13 de toegang tot een gegevensbank die beheerd wordt door een externe authentieke gegevensbron²⁵ kan legitimeren. De **machtigingsaanvragen daarentegen moeten wel degelijk altijd worden ingediend bij het betrokken Sectoraal comité.**
80. Op dit punt herinnert de Commissie eraan dat de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling **in geen geval kan interfereren met de opdrachten die aan een authentieke bron of een federale dienstintegrator werden toegekend.**
81. De Commissie dringt er bijgevolg op aan om **de afbakening van het actiegebied** van de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling **nauwkeuriger te omschrijven.** Deze afbakening kan natuurlijk geen afbreuk doen aan de bevoegdheden die de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen heeft vastgesteld. Gelet op de complexe juridische context, zullen bepaalde bevoegdheidsdomeinen van de verschillende dienstenintegrators in de overheidssector elkaar op bepaalde punten raken of zelfs overlappen²⁶.

²⁵ Zie artikel 2, §1, 5° van het samenwerkingsakkoord dat voor advies voorligt (namelijk een overheid van internationaal of federaal niveau, een gemeenschap of gewest en hun instellingen of rechtspersonen evenals de rechtspersonen naar privérecht die belast zijn met taken of opdrachten van algemeen belang).

²⁶ Zie punt 52 van de Aanbeveling 03/2009, *op.cit.*

82. Momenteel werken er bijvoorbeeld al sommige instellingen met de KBSZ, waaronder het OCMW, want ze heeft een eerder "sectorale bevoegdheid" (de sector van de sociale zekerheid). Aangezien de bevoegdheid van de "Commission vie privée Wallonie-Bruxelles" territoriaal en residuair is, stelt zich de vraag tot welke integrator(s) deze instellingen zich in de toekomst kunnen/moeten wenden.
83. De Commissie is in elk geval van oordeel dat het in een dergelijke situatie getuigt van een goede bestuurlijke praktijk om er steeds naar te streven dat gegevens op een geïntegreerde manier kunnen ter beschikking worden gesteld van de gebruikers (ambtenaren, burgers,...). Een dienstenintegrator heeft immers wezenlijk tot doel om ten aanzien van zijn klanten, in casu overheidsdiensten, geïntegreerde diensten aan te bieden zodat elke klant niet zelf diensten moet integreren afkomstig van verschillende dienstenleveranciers. Het is evident dat het zowel vanuit efficiëntie- als vanuit veiligheidsoverwegingen aangewezen is dat een overheidsdienst zich als klant maar dient aan te sluiten bij slechts één dienstenintegrator. Op die manier wordt de klant slechts geconfronteerd met één systeem van gebruikers- en toegangsbeheer, één set van technische specificaties, enz.²⁷.
84. De Commissie bepleit dat de dienstenintegratoren overeenkomen om zich onderling te verbinden zodat klanten aangesloten bij één dienstenintegrator kunnen worden bediend door dienstenleveranciers aangesloten bij een andere dienstenintegrator. Op die manier worden overigens ook heel wat onnodige discussies vermeden omtrent taakverdelingen tussen dienstenintegratoren en kan de energie optimaal gaan naar een goede dienstverlening aan de klanten en hun gebruikers, zijnde de burgers en de ondernemingen, meer bepaald in het kader van de cirkels van vertrouwen²⁸.
85. De Commissie herinnert²⁹ er tezelfdertijd aan dat het principe dat elke overheidsdienst op één dienstenintegrator is aangesloten, geen enkele afbreuk doet aan de wettelijke bevoegdheidsverdelingen tussen overheidsdiensten of -niveaus. Gelet op deze complexe juridische context, zal het in de praktijk niet altijd evident zijn om overheidsdiensten slechts bij één dienstenintegrator te doen aansluiten. De Commissie ziet voor dergelijke gevallen de volgende oplossingen:
- men zou ervoor kunnen opteren **om binnen de administratie van de federale integratoren zowel vertegenwoordigers van het federale als het regionale niveau op te nemen**. Een dergelijke aanpak, verdient vanuit efficiëntie- en

²⁷ Zie punt 29 van het Advies 18/2001 van 7 september 2011 omtrent het voorontwerp van decreet houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator

²⁸ Zie punt 31 van het Advies nr.18/2011, *op.cit.*

²⁹ Zie hiervoor randnummers 47 en volgende van het Advies 18/2011, *op. Cit.*

veiligheidsoverwegingen aanbeveling boven het aansluiten van een overheidsdienst bij verschillende dienstenintegratoren;

- mocht er toch een aansluiting bij verschillende integratoren plaatsvinden – wat zoals gezegd niet de voorkeur van de Commissie wegdraagt – kan er naargelang de aard van het te realiseren integratieproject, **een ad hoc samenwerking gerealiseerd worden tussen de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling en de andere dienstenintegrators**, of kan één van deze integratoren alleen optreden, of kan er een samenwerking worden gerealiseerd tussen één van deze integratoren en andere (lokale) instanties, dit telkens met respect voor het principe “**cirkels van vertrouwen**”.

86. De **artikelen 14 en 15** van het ontwerp van samenwerkingsakkoord voorzien in een rol voor de **Trusted Third Party** (TTP) bij de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling. Zo bepaalt artikel 14: « *lorsque la Commission vie privée Wallonie-Bruxelles ne donne d'autorisation de transmission que pour des données codées ou rendues anonymes, la Banque-carrefour d'échange de données assure la **codification et/ou l'anonymisation** de ces données* ». (Vrije vertaling : waar de « *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* » slechts machtiging verleent voor de doorgifte van gecodeerde of geanonimiseerde gegevens, zal de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling die gegevens **coderen en/of anonimiseren**). Artikel 15 bepaalt dan weer dat « *la Banque-carrefour d'échange de données peut fournir aux autorités publiques des services supplémentaires, comme **l'agrégation de données** provenant de différentes sources authentiques. La Banque-carrefour d'échange de données peut héberger des données issues de sources authentiques pour le compte des sources authentiques qui ne disposeraient pas des capacités matérielles ou techniques pour héberger et exposer leurs données* » (vrije vertaling : de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling kan de overheden bijkomende diensten verlenen zoals de **aggregatie van gegevens** die uit verschillende authentieke bronnen afkomstig zijn. De Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling kan gegevens afkomstig van authentieke bronnen hosten voor rekening van de authentieke bronnen die niet over de materiële of technische capaciteit beschikken om hun gegevens te hosten en te exposeren).

87. De Commissie herinnert eraan dat naast het feit dat de WVP moet worden nageleefd door te waarborgen dat de beginsels inzake finaliteit, proportionaliteit en beveiliging worden geëerbiedigd, de TTP die

- **gegevens anonimiseert** ook :
 - de persoonsgegevens moet vernietigen die hem werden verstrekt door de initiële verantwoordelijken voor de verweking zodra zijn anonimiseringsopdracht

is vervuld, tenminste als het gaat om een opdracht die een bewaring van de gegevens vereist;

- alle technische of organisatorische middelen aanwenden zodat het voor de verantwoordelijke voor de (verdere) verwerking onmogelijk is om de betrokken persoon te identificeren;

➤ **gegevens codeert:**

- de gecodeerde gegevens, met het oog op hun verdere verwerking voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden, uitsluitend mag verstrekken als de verantwoordelijke voor de verdere verwerking een ontvangstmelding voorlegt van een volledige aangifte bij de Commissie³⁰.
- Alle technische of organisatorische middelen aanwenden zodat het voor de verantwoordelijke voor de (verdere) verwerking onmogelijk is de betrokken personen te identificeren³¹.

88. **Artikel 16** van het ontwerp van samenwerkingsakkoord herinnert eraan dat de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling en het "Institut wallon de l'évaluation, de la prospective et de la statistique" (IWEPS) vanzelfsprekend de WVP moeten eerbiedigen. De Commissie staat zich toe te verduidelijken dat bij de integratie van diensten, de dienstenintegrator de eventuele machtigingen moet eerbiedigen die aan de gebruiker een toegang verlenen tot de persoonsgegevens. Een machtiging stelt niet alleen de doeleinden vast waarvoor ze wordt toegekend maar ook tot welke gegevens de gemachtigde instantie toegang mag hebben.

89. De huidige Commissie is zeer tevreden met **artikel 17** van het ontwerp van samenwerkingsakkoord. Zij was altijd van mening dat het transparantiebeginsel de invoering veronderstelt van technische of organisatorisch maatregelen waarmee de betrokken personen de verwerkingen van hun persoonlijke gegevens kunnen controleren. De Commissie vestigt de aandacht van de aanvrager erop dat zoals dat werd gesteld in de memorie van toelichting het gevaar bestaat dat het proportionaliteitsbeginsel verward wordt met het transparantiebeginsel.

90. Dit artikel 17 biedt de betrokken personen inderdaad : "*« la possibilité d'accéder par voie électronique aux données à caractère personnel les concernant et détenues par elle, lorsque celles-ci sont disponibles sous forme électronique, et aux informations concernant les*

³⁰ Artikel 13 van het Koninklijk besluit van 13 februari 2001 tot uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, *B.S. 13 maart 2001*.

³¹ Zie de Aanbeveling nr. 02/2010 van 31 maart 2010 omtrent de privacybeschermende rol van Trusted Third Parties (TTP) bij gegevensuitwisseling.

traitements automatiques de ces données ». (Vrije vertaling : de mogelijkheid om elektronisch toegang te hebben tot de door haar bijgehouden, hen betreffende persoonsgegevens als die elektronisch beschikbaar zijn en tot de informatie betreffende de automatische verwerkingen op die gegevens). Dit artikel verleent hen ook een **recht op verbetering**.

91. De Commissie vraagt zich trouwens af om welke reden de bewaring van de toegangssporen beperkt wordt tot 6 maanden.
92. Artikel 18 van het samenwerkingsakkoord regelt de uitwisseling van niet-persoonlijke gegevens. De Commissie heeft hierover geen enkele opmerking.
93. De Commissie betreurt het feit dat het samenwerkingsakkoord niet duidelijker is over de werking van de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling en haar statuut. Uit de artikelen 19, 20 en 21 die de werking van de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling regelen, kan inderdaad niet worden afgeleid hoe de referentieregisters zullen worden aangewend (wie, wat, waar, hoe), noch hoe de verschillende diensten zich zullen identificeren als ze toegang hebben tot de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling (memorie van toelichting spreekt van een eID)³². Ook lijkt de onafhankelijkheid waarvan de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling zou moeten genieten, niet gewaarborgd. De Kruispuntbank zal worden opgericht binnen dezelfde SCGA en de samenstelling van het "Comité stratégique" (Strategisch comité) van de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling is niet nauwkeurig omschreven. Het is meer aangewezen dat de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling wordt opgericht als autonome instelling zodat alle verdenkingen inzake mogelijke belangenconflicten worden vermeden en om de bestuurders van de SCGA te integreren in het Strategisch comité van de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling zodat een coherent beleid gegarandeerd is. De Commissie is van oordeel dat de dienstenintegrator niet alleen over een helder juridisch statuut maar ook de nodige autonomie moet beschikken om haar taken vervullen³³. Daarom verzoekt de Commissie de adviesaanvrager om ten minste in de memorie van toelichting de vermelding in te voegen dat de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling over voldoende financiële middelen zal beschikken zodat ze haar verschillende opdrachten kan uitvoeren. De Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling moet er eveneens voor instaan dat ook alle bronnen over voldoende middelen beschikken om aan de noden tegemoet te komen.

³² De Commissie vestigt de aandacht van de aanvrager erop dat als het identificatienummer van het Rijksregister zou gebruikt worden, er daartoe een machtiging moet worden aangevraagd bij het Sectoraal comité van het Rijksregister (zie punt 62 van de Aanbeveling 18/2011, *o.c.*).

³³ Zie punten 24 en volgend van het Advies 18/2011, *o.c.*

B.3. Aangaande “Commission vie privée Wallonie-Bruxelles”

94. Na lezing van considerans B.21 van het arrest nr. 15/2008 van het Grondwettelijk Hof ten aanzien van de impliciete bevoegdheden bedoeld in artikel 10 van de Bijzonder wet³⁴, bestaat er geen twijfel over de **bevoegdheid van de Gewesten en Gemeenschappen** om binnen hun eigen administratie een controleautoriteit voor gegevensuitwisseling op te richten.
95. De oprichting van een dergelijk instelling voor bescherming van persoonsgegevens buiten de Commissie roept niettemin enkele vragen op.
96. Artikel 24, §1 bepaalt dat de “Commission vie privée Wallonie-Bruxelles” is samengesteld uit **zes werkende leden en zes plaatsvervangende leden**, die de Parlementen van beide partijen gezamenlijk aanwijzen voor een periode van zes jaar.
97. De Commissie stelt in de **onafhankelijkheidswaarborg** van de “Commission vie privée Wallonie-Bruxelles”, een zekere tegenstrijdigheid vast dat door artikel 22, §2 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt vereist. Artikel 24 bepaalt inderdaad dat de beheerders van de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling, worden uitgesloten als lid van de “Commission vie privée Wallonie-Bruxelles” terwijl de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling zal instaan voor het secretariaat van de “Commissie vie privée Wallonie-Bruxelles” (art. 22, §3). De Commissie wenst dat ook de **leden van het “Comité des utilisateurs” als lid van de “Commission vie privée Wallonie-Bruxelles” worden uitgesloten**.
98. **Artikel 24, §1, 3de lid** van het samenwerkingsakkoord bepaalt dat: « *parmi les membres composant la Commission vie privée Wallonie-Bruxelles, on retrouve au moins un juriste, un informaticien et une personne pouvant justifier d'une expérience professionnelle dans la gestion de données à caractère personnel* ». (vrije vertaling : onder de leden van de Privacycommissie Wallonië-Brussel, bevindt zich ten minsten een jurist, een informaticus en een persoon die beroepservaring kan aantonen in het beheer van persoonsgegevens). De Commissie betreurt het feit dat er niet uitdrukkelijk wordt voorzien dat een van de leden **magistraat** moet zijn zodat de burger zeker is van de onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Deze zijn noodzakelijk gelet op de **onderzoeks- en bestraffingsbevoegdheid** die aan de “Commission vie privée Wallonie-Bruxelles” werd toegekend.

³⁴ O.C.

99. Artikel 24, §4 van het samenwerkingsakkoord geeft aan het enige lid van de Commissie dat in de "Commission vie privée Wallonie-Bruxelles" zal zetelen, slechts **een bescheiden waarnemersrol**. De Commissie vraagt zich al hoe en door wie dit waarnemend lid zal worden aangewezen. Moet de Commissie zelf haar akkoord/standpunt hierover geven?
100. De Commissie wenst dat dit lid een raadgevende stem krijgt. De aanduiding van dit waarnemend lid door de Commissie als collegiaal orgaan, geeft daarenboven legitimiteit aan de stem van haar lid, die belast is met het uitbrengen van een advies.
101. Het zou eveneens verstandig zijn om te vermelden dat dit waarnemend lid van de Franse taalrol moet zijn.
102. De Commissie betreurt ook dat het ontwerp van samenwerkingsakkoord geen grotere rol verleent aan **de leden van de Commissie** binnen de "Commission vie privée Wallonie-Bruxelles" zodat de grootste uniformiteit in de jurisprudentie inzake privacybescherming kan worden gewaarborgd. Uit de bijkomende informatie die werd verstrekt, blijkt evenwel dat de leden van de Commissie die dat willen, hun kandidatuur mogen indienen.
103. Als waarborg voor een coherente jurisprudentie inzake privacybescherming, vestigt de Commissie de aandacht van de adviesaanvrager op de samenstelling waarin werd voorzien voor de sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en voor de Vlaamse Toezichtscommissie.
104. Artikel 31bis van de WVP bepaalt dat de sectorale comités zijn samengesteld uit externe en interne leden. Die laatsten moeten lid zijn van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. In toepassing van artikel 10 §2 van het Vlaams decreet van 18 juli 2008³⁵ dat de Vlaamse Toezichtscommissie opricht voor de uitwisseling van elektronische, bestuurlijke gegevens, moeten drie van de zes leden, leden zijn van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (waaronder de voorzitter).
105. Zowel op federaal als op gewestelijke Vlaams niveau is voorzien in een paritaire samenstelling van externe en interne leden. Dit waarborgt een gelijklopende en coherente jurisprudentie waarvoor iedere toezichthoudende instelling inzake persoonsgegevensbescherming moet garant staan.

³⁵ Mocht in dezelfde samenstelling worden voorzien voor de "Commission vie privée Wallonie-Bruxelles", is het evenwel aangewezen om te voorzien in het geval waar er niet voldoende kandidaat-leden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zullen zijn die ook lid zullen zijn van de Vlaamse Toezichtscommissie. In deze situatie werd inderdaad niet voorzien in het Vlaams decreet.

106. De Commissie wenst daarnaast dat het ontwerp van samenwerkingsakkoord, naar voorbeeld van artikel 11, §3 van het Vlaamse Decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer³⁶, erin voorziet dat de voorzitter van de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles*:

- het overleg met de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer behartigt en coördineert³⁷;
- waakt over de verenigbaarheid van de aanbevelingen, adviezen en beslissingen van de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* en van de aan haar voorgelegde ontwerpbesluiten met de privacywet;
- aan de toezichtcommissie kan vragen een advies, een aanbeveling of een beslissing uit te stellen en het dossier eerst aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor te leggen. De *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* is daartoe verplicht op eenvoudig verzoek van een belanghebbende of een betrokken overheidsinstelling.

107. Uitgaande van de samenstelling en de werking als voorgesteld in het ontwerp van samenwerkingsakkoord, twijfelt de Commissie eraan dat de jurisprudentie met betrekking tot de privacywetgeving minder uniform en uiteenlopend zal zijn en dat de rechtszekerheid ter zake hierdoor zal afnemen.

108. Net zoals in het Vlaams parlement werd voorgesteld bij de oprichting van een Vlaamse Toezichtcommissie³⁸, zou een oplossing erin kunnen bestaan om **de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* op te richten binnen de Commissie zelf als** waarborg voor een uniforme toepassing van de WVP³⁹.

109. Artikel 31bis van de WVP maakt het inderdaad mogelijk om binnen de Commissie Sectorale comités op te richten om de aanvragen betreffende een verwerking of mededeling van gegevens die het voorwerp uitmaken van een bijzondere wetgeving, in vooronderzoek te nemen en er uitspraak over te doen.

³⁶ B.S., 29 september 2008.

³⁷ Zie ook artikel 11 van het koninklijk besluit van 17 december tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van bepaalde sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

³⁸ Zie advies 18/2011, *o.c.*

³⁹ Merk op dat artikel 32 van het Vlaams Decreet betreffende het elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer, *o.c.*, in die richting een brug slaat door te bepalen wat volgt: "De opdrachten van de toezichtcommissie of van een of meer kamers van de toezichtcommissie kunnen ter uitvoering van een samenwerkingsakkoord, gesloten tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten, worden overgedragen aan een gemeenschappelijk sectoraal comité als vermeld in artikel 31bis van de privacywet, opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer".

110. Deze oplossing biedt daarnaast het voordeel dat de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest een economische schaalvergroting kunnen realiseren zonder dat ze een nieuwe instelling moeten oprichten waaraan een niet te verwaarlozen financiële kost is verbonden (personeel en nodige infrastructuur). Door te werken binnen een bestaande organisatie, blijven de kosten beperkt omdat alleen de middelen moeten worden voorzien om het bijkomende werk te dekken die een bevoegdheidsuitbreiding teweegbrengt.
111. De Commissie vestigt er overigens de aandacht op dat de oprichting van een machtigingsorgaan (zoals de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles*) buiten de Commissie om, bevoegdheidsproblemen teweegbrengt en de gegevensuitwisseling tussen de diverse machtsniveaus bemoeilijkt. Wanneer men gegevens (antwoorden) wenst te verkrijgen van een gegevensbank, moeten de gegevens (vragen) inderdaad eerst worden geleverd. Voor alle actieve Sectorale comités binnen de Commissie is het volgende principe van kracht: het is het sectoraal comité dat bevoegd is voor de leveranciers van de gegevens die de gegevensstroom in zijn integraliteit onderzoekt (ook de stroom van vragen en antwoorden). Wanneer de instelling die de vraag stelt en deze die het antwoord biedt niet onder de bevoegdheid vallen van een sectoraal comité van de Commissie, moet iedere uitgaande stroom (vragen) en iedere inkomende stroom (antwoorden) het voorwerp uitmaken van een machtigingsaanvraag. Er bestaat inderdaad geen centraal orgaan waarin akkoorden kunnen worden afgesloten die de bevoegdheden ter zake betreffen.
112. De oprichting binnen de Commissie van een sectoraal comité dat zich toelegt op de elektronische gegevensuitwisseling binnen een bepaalde gemeenschap of gewest, vereist een aanpassing van de wet.
113. De Commissie is er zich van bewust dat het aantal sectorale comités in haar schoot niet ongelimiteerd uitgebreid kan worden. Maar een herschikking van de organisatie moet evenwel mogelijk zijn. Er kan overwogen worden de bestaande sectorale comités te hertekenen en specifieke comités oprichten voor de gemeenschappen en de gewesten waarbij de betrokken overheden interveniëren bij de benoeming van bepaalde leden van de Commissie.
114. Volledigheidshalve wenst de Commissie erop te wijzen dat zij werd opgericht binnen de Kamer van Volksvertegenwoordigers (artikel 23, 1ste lid van de WVP). Het is de Kamer die de Commissie financiert en haar leden benoemt. De Commissie acht het daarom wenselijk dat de Kamer van Volksvertegenwoordigers wordt geraadpleegd indien de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* binnen de Commissie zelf zou worden opgericht.

115. Het samenwerkingsakkoord geeft aan de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* de bevoegdheid om te machtigen, advies te geven, onderzoek te voeren, klachten te behandelen en een bevoegdheid om administratieve straffen te geven.
116. Aangaande de machtigingsbevoegdheid bedoeld onder artikel 25, §4 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord, verwijst de Commissie naar de punten 30 tot 34 hierboven.
117. **Artikel 25, § 2** van het samenwerkingsakkoord bepaalt dat: « *La Commission vie privée Wallonie-Bruxelles émet, soit d'initiative, soit sur demande des Gouvernements ou des Parlements des parties, des avis sur la protection de la vie privée dans le cadre du présent accord et de ses dispositions d'exécution. La Commission vie privée Wallonie-Bruxelles doit être consultée pour avis avant que soit prise une décision de désignation d'une source authentique ou d'une banque de données issues de sources authentiques prévue à l'article 7 du présent accord, ainsi que pour tout décret ou arrêté portant sur les matières visées par le présent accord* ». (vrije vertaling : De *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* brengt, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van de Regeringen of de Parlementen van de partijen, advies uit over de bescherming van de persoonlijke levenssfeer binnen het kader van dit akkoord en de uitvoeringsbesluiten ervan. De *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* moet voor advies worden geraadpleegd vooraleer de authentieke bronnen aan te wijzen of de daaruit ontstane gegevensbanken, bedoeld onder artikel 7 van dit akkoord, evenals voor ieder decreet of arrest houdende de materies bedoeld in dit akkoord).
118. Artikel 29, §1 van de WVP verleent de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer eveneens bevoegdheid om advies uit te brengen over iedere kwestie dat betrekking heeft op de toepassing van de WVP en de principes ervan.
119. Uit de twee voorgaande vermelde artikelen kan worden afgeleid dat er dus twee instanties bevoegd zijn om advies uit te brengen in eenzelfde materie (toepassing van de principes betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer) waardoor het gevaar bestaat op divergerende adviezen en zelf op een eventueel conflict inzake bevoegdheid of aanhangigmaking. Het is bijgevolg nuttig, zo niet noodzakelijk om **de bevoegdheid inzake adviesverstrekking van de Commission vie privée Wallonie-Bruxelles** preciezer te omschrijven⁴⁰.

⁴⁰ In Vlaanderen bijvoorbeeld, is de bevoegdheid van de Toezichtscommissie beperkt tot alles wat onder de toepassing valt van het decreet van 26 maart 2004 betreffende openbaarheid van bestuur (B.S., 1 juli 2004)

120. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord stelt overigens verschillende vermoedens vast in de gevallen waarin er geen advies of machtiging werd verstrekt binnen de toegekende termijn.
121. Zo vermeldt artikel 25, §6 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord een **vermoeden van gunstig advies** ingeval een waarnemend lid van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zich niet binnen de dertig dagen uitspreekt . De Commissie is van oordeel dat dit vermoeden van gunstig advies ongepast is en betreurt het overigens dat er geen verplichting bestaat om het advies dat het waarnemend lid heeft uitgebracht te vermelden in de beslissing die de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* zal uitbrengen⁴¹.
122. Artikel 25, §2, 3de lid voorziet in een **vermoeden van ongunstig advies** ingeval er geen advies is uitgebracht binnen de 60 dagen vanaf de datum dat de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* de aanvraag heeft ontvangen.
123. Artikel 25, §4, 4de lid van het ontwerp van samenwerkingsakkoord voorziet in een **vermoeden van ongunstig advies** ingeval een er geen machtiging werd verleend binnen de 30 toegekende dagen.
124. De Commissie is gekant tegen de invoering van dergelijke vermoedens. Gelet op het belang van de materies inzake bescherming van de persoonsgegevens is het aangewezen dat de instelling belast met de adviesverstrekking over een welbepaalde problematiek of met het verlenen van een machtiging dit uitdrukkelijk doet.
125. De toegekende termijnen zijn overigens veel te kort of zouden tenminste in het belang van alle betrokken partijen moeten genieten van een soepeler regime. Het is daarom interessant ten minste in het huishoudelijk reglement van de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* de regels vast te stellen voor de **voorbereiding van de voorgelegde dossiers**. Vanuit de ervaring van de Commissie en haar Sectorale comités, gebeurt het inderdaad dat een strikte termijn niet geëerbiedigd kan worden omwille van het feit dat het dossier onvolledig of gebrekkig is of onvoldoende precies of omwille van het feit dat er aan het ontwerp verbeteringen moeten worden aangebracht.
126. En tot slot hebben de overheden geen enkele mogelijkheid om een dringend advies te vragen. Het is raadzaam om dit desgevallend te herzien in het ontwerp.

⁴¹ Zie hiervoor artikel 11, §3 van het Vlaams Decreet van 18 juli 2008, o.c., dat die verplichting heeft opgenomen.

127. Aangaande de administratieve sanctiebevoegdheid, toegekend krachtens artikel 28 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord aan de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles*, betreurt de Commissie het totale gebrek aan precisering over dit onderwerp. Welke zijn de precieze bepalingen die aanleiding kunnen geven tot een straf bij niet-naleving? Welke procedure zal worden gevolgd? Werd er voorzien in beroepsmiddelen? Loopt men niet het risico dat eenzelfde feit administratief wordt bestraft door dit artikel 28 en strafrechtelijk bestraft door de artikelen 37 e.v. van de WVP? De Commissie herinnert eraan dat de administratieve straffen absoluut conform moeten zijn aan de beginsels die de internationale verdragen en het grondwettelijke recht hebben vastgesteld⁴².
128. De Commissie is van oordeel dat het ontwerp van samenwerkingsakkoord zou moeten voorzien in beroepsmogelijkheden tegen de beslissingen betreffende administratieve straffen en machtigingen die de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* kan opleggen, toekennen of weigeren. Het zou op dit punt nuttig zijn te preciseren of de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* een **administratieve overheid** is bedoeld onder artikel 14 van de gecoördineerde wetten betreffende de Raad van State⁴³.
129. En tot slot is de Commissie van mening dat de sanctie die ertoe strekt een gegevensflux te beëindigen als de rechthebbende van de machtiging zijn verplichtingen niet vervult (intrekking van een machtiging) de meest geschikte straf is en dus ook doeltreffender.
130. Artikel 26 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord bepaalt dat de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* bevoegd is om van elke persoon **klachten** te ontvangen over een overheid die de machtiging, bedoeld onder artikel 24, §4 van dit decreet, onjuist heeft uitgevoerd, onverminderd de toepassing van de wet van 8 december 1992.
131. Om bevoegdheidsconflicten te vermijden tussen de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* en de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, verzoekt de Commissie dit punt op te helderen.

⁴² Zie bijvoorbeeld artikel 6 van het Europees verdrag voor rechten van de mens en de *Aanbeveling R 91 van 13 februari 1991 waarin de Ministerraad en de Raad van Europa de wettigheid hebben aanvaard van de administratieve straffen op voorwaarde dat de en aantal principes geëerbiedigd worden*; Zie ook : EVRM, 11 juni 2009, *Dubus S.A. c/Frankrijk*.

⁴³ Gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 betreffende de Raad van State, B.S. 31 maart 1973.

132. De Commissie is overigens bezorgd en kan zich niet vinden in de **naamkeuze** *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* die zowel de burgers als de betrokken instellingen zouden kunnen verwarren met de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer⁴⁴. Aangezien de bevoegdheid van de eerste (een toezichts- en machtigingsinstantie) en de tweede (een instelling met grotere bevoegdheden) verschillend zijn, zou die verwarring nog meer afbreuk doen aan het principe van administratieve vereenvoudiging, die zowel de gewestelijke, communautaire en federale regeringen wensen. Er moet vooral zoveel mogelijk worden vermeden dat de post op een verkeerde "Commissie vie privée" terechtkomt.

OM DIE REDEN

De Commissie

Brengt een gunstig advies uit over het deel van het ontwerp dat handelt over de authentieke bronnen en de Kruispuntbank voor gegevensuitwisseling evenals over het principe van de oprichting van een controleautoriteit inzake persoonsgegevens in het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap, op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de verschillende opmerkingen in dit advies;

Brengt voor het overige een ongunstig advies uit, gelet op alle opmerkingen in dit advies inzonderheid over:

- Het gebrek aan coördinatie met de Commissie voor de persoonlijke levenssfeer als collegiaal orgaan, met name omwille van de samenstelling en de onderzoeksprocedures voor de voorgestelde dossiers van de toekomstige "*Commission vie privée Wallonie-Bruxelles*" (vastgestelde vermoedens, termijnen voor behandeling, etc.).
- de gekozen benaming voor de controleautoriteit inzake persoonsgegevens in het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap evenals de benaming voor de "*Banque Carrefour d'échanges de données*";

⁴⁴ Zie hiervoor de naam « Vlaamse Toezichtsc commissie » die het Vlaamse Parlement heeft gekozen.

Verzoekt :

- de invoering van een efficiënt coördinatiesysteem tussen de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* en de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer als collegiaal orgaan;
- te verhelpen aan de onduidelijkheden betreffende de afbakening van de toegekende bevoegdheden aan de *Commission vie privée Wallonie-Bruxelles* ten opzichte van de bevoegdheden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere